Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/83/ETY,

annettu 19 päivänä lokakuuta 1992,

alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta

(EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirja	L 157	29	21.6.2005

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/83/ETY,

annettu 19 päivänä lokakuuta 1992,

alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

direktiivissä 92/12/ETY ([4]) vahvistetaan valmisteveron alaisia tuotteita koskevan yleisen järjestelmän säännöt,

direktiivissä 92/84/ETY ([5]) vahvistetaan jäsenvaltioissa alkoholiin ja alkoholijuomiin sovellettavat valmisteverojen vähimmäismäärät,

sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi olisi vahvistettava yhteiset määritelmät kaikille näille tuotteille,

näiden määritelmien olisi perustuttava tämän direktiivin antamisen ajankohtana voimassa olevan yhdistetyn nimikkeistön määritelmiin,

oluen osalta olisi sallittava muitakin lopputuotteen valmisteveron laskentamenetelmiä,

jäsenvaltioiden olisi tietyin rajoituksin annettava soveltaa oluen valmisteveroa useamman kuin yhden platoasteen tiheysalueeseen, jos oluen valmisteveron määrä ei missään tapauksessa ole yhteisön valmisteveron vähimmäismäärää pienempi,

pienten riippumattomien panimoiden valmistaman oluen ja pienten tislaamojen valmistaman etyylialkoholin osalta tarvitaan yhteisiä ratkaisuja, jotka mahdollistavat jäsenvaltioille alennettujen valmisteverojen määrien soveltamisen näihin tuotteisiin,

jäsenvaltioiden olisi annettava kantaa oluesta eri alkoholipitoisuuksiin perustuvia valmisteveroja, jos tästä ei aiheudu sisämarkkinoille ongelmia, joita ei voida hyväksyä,

jäsenvaltioiden olisi annettava vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistamat oluet, viinit ja muut käymistietä valmistetut juomat, joita ei ole valmistettu kaupallisiin tarkoituksiin,

periaatteessa jäsenvaltioiden olisi sovellettava samansuuruista, lopputuotteen hehtolitraa kohti vahvistettavaa valmisteveron määrää kaikkiin kuohumattomiin viineihin ja muihin kuohumattomiin käymistietä valmistettuihin juomiin sekä samansuuruista, lopputuotteen hehtolitraa kohti vahvistettavaa valmisteveron määrää kaikkiin kuohuviineihin ja kuohuviin käymistietä valmistettuihin juomiin,

jäsenvaltioiden olisi annettava soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä kaikentyyppisiin viineihin ja muihin käymistietä valmistettuihin juo-

([1]) EYVL N:o C 322, 21.12.1990, s. 11
([2]) EYVL N:o C 67, 16.3.1992, s. 165
([3]) EYVL N:o C 96, 18.3.1991, s. 25
([4]) EYVL N:o C 76, 23.2.1992, s. 1
([5]) EYVL N:o C 316, 31.10.1992, s. 29

▼B

miin, jos tuotteiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 8,5 tilavuusprosenttia,

jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 soveltavat tiettyihin viineihin suurempaa valmisteveron määrää, olisi annettava jatkaa sen soveltamista,

periaatteessa jäsenvaltioiden olisi sovellettava samansuuruista lopputuotteen hehtolitraa kohti vahvistettavaa valmisteveron määrää kaikkiin välituotteisiin,

jäsenvaltioiden olisi annettava soveltaa alennettua välituotteiden valmisteveron määrää tuotteisiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia, sekä luontaisesti makeisiin viineihin,

periaatteessa jäsenvaltioiden olisi sovellettava samansuuruista puhtaan alkoholin hehtolitraa kohti vahvistettavaa valmisteveron määrää kaikkeen tässä direktiivissä määriteltyyn etyylialkoholiin,

jäsenvaltioiden olisi annettava soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä tai valmisteverovapautuksia tiettyihin alueellisiin ja perinteisiin tuotteisiin,

alennetut valmisteverojen määrät, joita jäsenvaltioiden annetaan soveltaa, eivät saa aiheuttaa kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla,

jäsenvaltioiden olisi annettava palauttaa kulutukseen sopimattomiksi tulleista alkoholijuomista maksettu valmistevero,

yhteisön tasolla on säädettävä valmisteverovapautuksista, joita sovelletaan jäsenvaltioiden välillä kuljetettaviin tavaroihin,

jäsenvaltioiden olisi kuitenkin annettava soveltaa valmisteverovapautuksia, jotka perustuvat tuotteiden käyttöön niiden alueella,

on säädettävä järjestelmästä, joka koskee kunkin jäsenvaltion kokonaan denaturoitua alkoholia koskevien denaturointivaatimusten ilmoittamista sekä niiden tunnustamista muissa jäsenvaltioissa,

jäsenvaltioilla olisi oltava käytettävissään keinot valmisteverovapautuksiin liittyvien veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi,

jäsenvaltioiden olisi annettava toteuttaa tässä direktiivissä säädetyt valmisteverovapautukset palautusteitse, ja

jäsenvaltioiden, jotka soveltavat ”muihin kuohuviinin käymistietä valmistettuihin juomiin” suurempaa valmisteveron määrää kuin välituotteisiin, olisi annettava soveltaa tätä suurempaa valmisteveron määrää sellaisiin välituotteisiin, joilla on näiden ”muiden kuohuvien käymistietä valmistettujen juomien” ominaisuudet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

OLUT

Soveltamisala

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava oluesta valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

▼B

2 artikla

Tässä direktiivissä ”oluella” tarkoitetaan kaikkia CN-koodiin 2203 kuuluvia tuotteita tai kaikkia tuotteita, jotka sisältävät oluen ja CN-koodiin 2206 kuuluvien alkoholittomien juomien sekoituksen, todellisen alkoholipitoisuuden ollessa kummassakin tapauksessa enemmän kuin 0,5 tilavuusprosenttia.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden oluelle vahvistaman valmisteveron on perustuttava joko lopputuotteen:

— hehtolitrojen lukumäärään/platoaste tai

— hehtolitrojen lukumäärään/todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina.

2. Vahvistaessaan oluen valmisteveron määrää direktiivin 92/84/ETY mukaisesti jäsenvaltiot voivat jättää ottamatta huomioon platoasteen murto-osat tai todellisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentin murto-osat.

Lisäksi jäsenvaltiot, joiden vahvistama valmisteveron määrä perustuu hehtolitrojen lukumäärään/platoaste, voivat jakaa oluen enintään neljä platoastetta käsittäviin luokkiin ja soveltaa samansuuruista valmisteveron määrää hehtolitraa kohti kaikkeen kuhunkin luokkaan kuuluvaan olueen. Näiden valmisteverojen määrien on aina oltava yhtä suuret tai suuremmat kuin direktiivin 92/84/ETY 6 artiklassa vahvistettu valmisteveron vähimmäismäärä, jäljempänä ”vähimmäismäärä”.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten riippumattomien panimoiden valmistamaan olueen alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voidaan eriyttää kyseisten panimoiden vuosituotannon mukaan, seuraavin rajoituksin:

— alennettuja valmisteverojen määriä ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat enemmän kuin 200 000 hehtolitraa olutta vuodessa,

— alennetut valmisteverojen määrät, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ”pienellä riippumattomalla panimolla” tarkoitetaan panimoa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista panimoista ja toimii tiloissa, jotka sijaitsevat fyysisesti erillään muiden panimoiden tiloista, eikä harjoita lisenssivalmistusta. Kahta tai useampaa pientä panimoa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 200 000 hehtolitraa, voidaan kuitenkin kohdella verotuksessa yhtenä pienenä riippumattomana panimona.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti olueen, joka toimitetaan niiden alueelle muissa jäsenvaltioissa sijaitsevista pienistä riippumattomista panimoista. Niiden on huolehdittava erityisesti siitä, että mistään toisesta jäsenvaltiosta tulevasta yksittäisestä toimituksesta ei kanneta suurempaa valmisteveroa kuin täysin vastaavasta kotimaisesta toimituksesta.

▼B

5 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja valmisteveron määriä olueen, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 2,8 tilavuusprosenttia.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän artiklan soveltamisen tuotteisiin, jotka sisältävät oluen ja CN-koodiin 2206 kuuluvien alkoholittomien juomien sekoituksen.

6 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat valmisteverovapautuksen yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistaman ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttaman oluen, jos olutta ei myydä.

II JAKSO

VIINIT

Soveltamisala

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava viinistä valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

8 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”kuohumattomalla viinillä” kaikkia sellaisia CN-koodeihin 2204 ja 2205 kuuluvia tuotteita, 2 kohdassa määriteltyä kuohuviiniä lukuun ottamatta, joiden:

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin,

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 15 tilavuusprosenttia mutta enintään 18 tilavuusprosenttia, jos se on saatu aikaan ilman väkevöintiä ja jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin;

2) ”kuohuviinillä” kaikkia CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 ja 2205 kuuluvia tuotteita:

   — jotka on pakattu kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin tai joiden hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on 3 baaria tai enemmän,

   — joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin.

▼B

Valmisteveron määrän vahvistaminen

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden viinille määräämä valmistevero on vahvistettava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärän perusteella.

2. Jollei 3 ja 4 kohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat kuohumattoman viinin valmisteveron alaisia. Samoin niiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille kuohuviinin valmisteveron alaisille tuotteille. Ne voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää kuohumattomaan viiniin ja kuohuviiniin.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä kaikentyyppisiin kuohumattomiin viineihin ja kuohuviineihin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 8,5 tilavuusprosenttia.

4. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 ovat soveltaneet suurempaa valmisteveron määrää 8 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa määriteltyihin kuohumattomiin viineihin, voivat jatkaa tämän määrän soveltamista. Tämä suurempi valmisteveron määrä ei saa olla suurempi kuin tavanomainen kansallinen välituotteiden valmisteveron määrä.

10 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat tämän artiklan välittömän soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistaman ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttaman viinin, jos viiniä ei myydä.

III JAKSO

MUUT KÄYMISTIETÄ VALMISTETUT JUOMAT KUIN VIINI JA OLUT

Soveltamisala

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava muista käymistietä valmistetuista juomista kuin viinistä tai oluesta (muista käymistietä valmistetuista juomista) valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

12 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan, ilman että se vaikuttaa 17 artiklan määräysten soveltamiseen:

1) ”muilla kuohumattomilla” käymistietä valmistetuilla juomilla kaikkia muita kuin 8 artiklassa tarkoitettuja CN-koodeihin 2204 ja 2205 kuuluvia tuotteita sekä kaikkia CN-koodiin 2206 kuuluvia tuotteita, lukuun ottamatta 2 kohdassa määriteltyjä muita kuohuvia käymistietä valmistettuja juomia sekä kaikkia 2 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, joiden:

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 10 tilavuusprosenttia,

▼B

— todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 10 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos tuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin;

2) ”muilla kuohuvilla käymistietä valmistetuilla juomilla” kaikkia muita kuin 8 artiklassa tarkoitettuja CN-koodeihin 2206 00 91 kuuluvia tuotteita ja CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 ja 2205 kuuluvia tuotteita:

— jotka on pakattu kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin tai joiden hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on 3 baaria tai enemmän,

— joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 13 tilavuusprosenttia,

— joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 13 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos tuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden muille käymistietä valmistetuille juomille vahvistaman valmisteveron on perustuttava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärään.

2. Jollei 3 kohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat muiden kuohumattomien käymistietä valmistettujen juomien valmisteveron alaisia. Samoin niiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat muiden kuohuvien käymistietä valmistettujen juomien valmisteveron alaisia. Ne voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää muihin kuohuviin käymistietä valmistettuihin juomiin ja muihin kuohumattomiin käymistietä valmistettuihin juomiin.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä kaikentyyppisiin muihin kuohuviin käymistietä valmistettuihin juomiin ja muihin kuohumattomiin käymistietä valmistettuihin juomiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 8,5 tilavuusprosenttia.

14 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat tämän artiklan yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistamat ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttamat muut kuohuvat käymistietä valmistetut ja kuohumattomat käymistietä valmistetut juomat, jos näitä tuotteita ei myydä.

15 artikla

Direktiiviä 92/84/ETY ja direktiiviä 92/12/ETY sovellettaessa viiniä koskevia viittauksia on pidettävä samalla tavoin tässä jaksossa määriteltyihin muihin käymistietä valmistettuihin juomiin kohdistuvina.

▼B

IV JAKSO

VÄLITUOTTEET

Soveltamisala

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava välituotteista valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti. Nämä valmisteverojen määrät eivät missään tapauksessa saa olla alhaisempia kuin ne, joita jäsenvaltiot soveltavat tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

17 artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa ”välituotteilla” tarkoitetaan kaikkia CN-koodeihin 2204, 2205 ja 2206 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 22 tilavuusprosenttia ja joita 2, 8 ja 12 artikla eivät koske.

2. Jäsenvaltiot voivat kohdella verotuksessa välituotteina kaikkia 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kuohumattomia käymistietä valmistettuja juomia, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 5,5 tilavuusprosenttia eikä ole kokonaan käymisestä peräisin, sekä kaikkia 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kuohuvia käymistietä valmistettuja juomia, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 8,5 tilavuusprosenttia eikä ole kokonaan käymisestä peräisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden välituotteille määräämä valmistevero on vahvistettava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärän perusteella.

2. Jollei 3, 4 ja 5 kohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on sovellettava samansuuruista valmisteveron määrää kaikkiin tuotteisiin, jotka ovat välituotteiden valmisteveron alaisia.

3. Jäsenvaltio voi soveltaa yksittäistä alennettua valmisteveron määrää välituotteisiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia, seuraavin edellytyksin:

— alennettu valmisteveron määrä ei saa olla enempää kuin 40 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempi,

— alennettu valmistevero ei saa olla alhaisempi kuin 8 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tavanomainen kansallinen valmisteveron määrä.

4. Jäsenvaltiot voivat soveltaa yksittäistä alennettua valmisteveron määrää asetuksen (ETY) N:o 4252/88 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyihin välituotteisiin.

Alennettu valmisteveron määrä:

— saa olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempi mutta ei enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempi, tai

▼B

— ei saa olla välituotteiden valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempi.

5. Kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin pakattuihin tai 3 baarin suuruisessa taikka suuremmassa hiilidioksidin liuoksessa aikaansaamassa ylipaineessa oleviin välituotteisiin jäsenvaltiot voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää kuin 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos tämä määrä on kansallista välituotteiden valmisteveron määrää suurempi.

V JAKSO

ETYYLIALKOHOLI

Soveltamisala

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava etyylialkoholista valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

20 artikla

Tässä direktiivissä ”etyylialkoholilla” tarkoitetaan:

— kaikkia CN-koodeihin 2207 ja 2208 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia, mukaan lukien tuotteet, jotka muodostavat osan muuhun yhdistetyn nimikkeistön ryhmään kuuluvasta tuotteesta,

— CN-koodeihin 2204, 2205 ja 2206 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 tilavuusprosenttia,

— tislattuja alkoholijuomia, jotka voivat sisältää näitä tuotteita liuenneina.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

21 artikla

Etyylialkoholin valmistevero on vahvistettava 20 °C:n lämpötilassa olevan puhtaan alkoholin hehtolitraa kohti ja laskettava puhtaan alkoholin hehtolitrojen lukumäärän perusteella. Jollei 22 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on sovellettava samaa valmisteveron määrää kaikkiin etyylialkoholin valmisteveron alaisiin tuotteisiin.

22 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä pienten tislaamojen valmistamaan etyylialkoholiin seuraavin rajoituksin:

— alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat enemmän kuin 10 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 ovat soveltaneet alennettuja valmisteverojen määriä 10-20 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa tuottaviin yrityksiin, voivat kuitenkin jatkaa niiden soveltamista,

▼B

— alennetut valmisteveron määrät eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ”pienellä tislaamolla” tarkoitetaan tislaamoa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista tislaamoista eikä harjoita lisenssivalmistusta.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti niiden alueelle toimitettavaan muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien pienten riippumattomien tislaamojen valmistamaan etyylialkoholiin.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pienten tuottajien tuottama alkoholi on luovutettava vapaaseen liikkeeseen heti, kun se on valmistettu (jos nämä tuottajat eivät itse ole suorittaneet mitään yhteisön sisäistä liiketointa), asettamatta sitä verottoman varastoinnin menettelyyn, ja että sitä on verotettava vakiomääräisesti ja lopullisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä CN-koodiin 2208 kuuluviin tuotteisiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 10 tilavuusprosenttia.

▼A2

6. Bulgaria ja Tšekin tasavalta saavat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, joka on vähintään 50 prosenttia etyylialkoholin tavanomaisesta kansallisesta valmisteverokannasta, hedelmänviljelijöiden sellaisten tislaamojen tuottamaan etyylialkoholiin, jotka vuosittain tuottavat yli 10 hehtolitraa etyylialkoholia hedelmänviljelijöiden kotitalouksien niille toimittamista hedelmistä. Alennetun kannan soveltaminen rajoitetaan koskemaan enintään 30:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa, ja kyseisen alkoholin on oltava tarkoitettu yksinomaan niiden henkilökohtaiseen kulutukseen.

7. Unkari, Romania ja Slovakia saavat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, joka on vähintään 50 prosenttia etyylialkoholin tavanomaisesta kansallisesta valmisteverokannasta, hedelmänviljelijöiden sellaisten tislaamojen tuottamaan etyylialkoholiin, jotka vuosittain tuottavat yli 10 hehtolitraa etyylialkoholia hedelmänviljelijöiden kotitalouksien niille toimittamista hedelmistä. Alennetun kannan soveltaminen rajoitetaan koskemaan enintään 50:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa, ja kyseisen alkoholin on oltava tarkoitettu yksinomaan niiden henkilökohtaiseen kulutukseen. Komissio tarkastelee tätä järjestelyä uudelleen vuonna 2015 ja antaa kertomuksen neuvostolle mahdollisista tarkistuksista.

▼B

23 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia mutta eivät enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista etyylialkoholin valmisteveron määrää alhaisempia, seuraaviin tuotteisiin:

1) Ranskan tasavalta asetuksen (ETY) N:o 1576/89 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa määriteltyyn rommiin, joka on valmistettu tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetulla valmistuspaikalla korjatusta ruokosokerista ja jonka muiden haihtuvien aineiden kuin etyyli- ja metyylialkoholien pitoisuus on vähintään 225 grammaa hehtolitrassa puhdasta alkoholia ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 40 tilavuusprosenttia;

2) Helleenien tasavalta asetuksessa (ETY) N:o 1576/89 määriteltyyn aniksella maustettuun tislattuun alkoholijuomaan, joka on väritöntä ja jonka sokeripitoisuus on enintään 50 grammaa litrassa ja jossa perinteisillä enintään 1 000 litran vetoisilla kuparisilla panostislauslaitteistoilla tislaamalla maustetun alkoholin osuuden on oltava vähintään 20 prosenttia lopputuotteen todellisesta alkoholipitoisuudesta.

▼B

VI JAKSO

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

24 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat olla vaatimatta, että tässä direktiivissä tarkoitettuja tuotteita valmistetaan verottomassa varastossa väliaikaisesti valmisteverottomista alkoholipohjaisista aineksista, jos ainesten valmistevero on jo maksettu ja alkoholipohjaisten ainesten valmisteveron kokonaismäärä on vähintään niiden sekoittamisesta syntyvän tuotteen valmisteveron suuruinen.

2. Espanjan kuningaskunta voi olla pitämättä välituotteiden valmistuksena sellaisten Moriles-Montillan, Tarragonan, Prioraton ja Terra Altan alueilla valmistettujen viinien valmistusta, joihin on lisätty alkoholia siten, että niiden alkoholipitoisuus ei nouse enempää kuin yhden prosentin.

25 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa alkoholijuomista maksetun valmisteveron, jos nämä tuotteet on poistettu markkinoilta niiden tultua tilansa tai ikänsä vuoksi nautittaviksi kelpaamattomiksi.

26 artikla

Tässä direktiivissä esitetyt viittaukset yhdistetyn nimikkeistön koodeihin kohdistuvat siihen yhdistetyn nimikkeistön toisintoon, joka on voimassa tämän direktiivin antamisen ajankohtana.

VII JAKSO

VALMISTEVEROVAPAUTUKSET

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava tässä direktiivissä tarkoitetut tuotteet yhdenmukaistetusta valmisteverosta edellytyksin, jotka niiden on vahvistettava näiden valmisteverovapautuksien oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi, kun nämä tuotteet on:

a) tarkoitettu myytäviksi alkoholina, joka on kokonaan denaturoitu jonkin jäsenvaltion määräysten mukaisesti, jolloin näistä määräyksistä on asianmukaisesti ilmoitettu ja ne on sallittu 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Tähän valmisteverovapautukseen on sovellettava direktiivin 92/12/ETY kokonaan denaturoidun alkoholin kaupallista liikkuvuutta koskevia säännöksiä;

b) sekä denaturoitu jonkin jäsenvaltion määräysten mukaisesti että tarkoitettu käytettäviksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen;

c) tarkoitettu käytettäviksi CN-koodiin 2209 kuuluvan etikan valmistukseen;

d) tarkoitettu käytettäviksi direktiivissä 65/65/ETY määriteltyjen lääkkeiden valmistukseen;

e) tarkoitettu käytettäviksi elintarvikkeiden ja enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien alkoholittomien juomien valmistukseen tarkoitettujen aromien valmistukseen;

▼B

f) tarkoitettu käytettäviksi sellaisinaan tai puolivalmisteiden ainesosina täytettyjen tai muiden elintarvikkeiden valmistukseen, jos alkoholipitoisuus on kulloinkin enintään 8,5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa suklaan valmistukseen tarkoitettua tuotetta ja enintään 5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa muiden tuotteiden valmistukseen tarkoitettua tuotetta.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tässä direktiivissä tarkoitetut tuotteet yhdenmukaistetusta valmisteverosta edellytyksin, jotka niiden on vahvistettava näiden valmisteverovapautuksien oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten torjumiseksi käytettäessä näitä tuotteita:

a) näytteinä analyyseissa tai välttämättömissä tuotantokokeissa tai tieteellisiin tarkoituksiin;

b) tieteellisessä tutkimuksessa;

c) lääkintätarkoituksiin sairaaloissa ja apteekeissa;

d) valmistuksessa, jos lopputuote ei sisällä alkoholia;

e) sellaisen aineksen valmistuksessa, joka ei ole tämän direktiivin mukaan valmisteveron alainen.

3. Kunkin jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä ja kolme kuukautta ennen suunnittelemaansa kansallisen lainsäädäntönsä myöhempää muuttamista toimitettava komissiolle samanaikaisesti kaikkien asiaankuuluvien tietojen kanssa luettelo niistä denaturointiaineista, joita jäsenvaltio aikoo käyttää 1 kohdan a alakohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa näiden tietojen saamisesta.

4. Jollei komissio tai yksikään jäsenvaltio kahden kuukauden kuluessa siitä ajankohdasta, jolloin muille jäsenvaltioille on ilmoitettu asiasta, ole pyytänyt neuvostoa tutkimaan asiaa, neuvoston on katsottava sallineen ilmoitetut denaturointimenettelyt. Jos kyseisen määräajan kuluessa asiasta on tehty väite, asiassa tehdään päätös direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen.

5. Jos jäsenvaltio arvioi, että tuotteen vapauttaminen valmisteverosta 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla johtaa veropetokseen, veron kiertämiseen tai muuhun väärinkäytökseen, se voi evätä vapautuksen tai peruuttaa jo myönnetyn vapautuksen. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa ilmoituksen saamisesta. Lopullinen päätös tehdään direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden ei tarvitse antaa tälle päätökselle taannehtivaa vaikutusta.

6. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa edellä mainitut valmisteverovapautukset palauttamalla jo maksetun valmisteveron.

28 artikla

Yhdistynyt kuningaskunta voi jatkaa 1 päivänä tammikuuta 1992 voimassa olleiden valmisteverovapautuksien soveltamista seuraaviin tuotteisiin:

— tiivistetty mallasjuoma, jonka vierteen tiheys ennen käymistä on ollut vähintään 1 200 (47 platoastetta) alkuperäisestä tiheydestä,

— aromaattinen bitter, jonka todellinen alkoholipitoisuus on 44,2-49,2 tilavuusprosenttia ja joka sisältää 1,5-6 painoprosenttia gentiania, mausteita ja muita aromaattisia ainesosia sekä 4-10 painoprosenttia sokeria ja joka luovutetaan enintään 0,2 litraa tuotetta sisältävissä astioissa.

▼B

VIII JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

30 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.